ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησίς των παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτόν τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε, εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, οἱασδήποτε τιμῆς.

Μ. Κούρλην. Οἱ στίχοι σας ὄχι ἐπιτυχεῖς. Ἰδού, παραδείγματος χάριν, τὸ ἕνα ἐκ τῶν ποιημάτων σας, τὸ μὲ τὸν τίτλο «Τ' Ἀμάρτημά σου» :

Ἀγάπησες θυμᾶσαι ἕναν ἄλλον,
κιονοὺς ἀποξενώθη ἀπομένα
τίποτα πιὰ δὲν ἤμουνα γιὰ σένα
παρὰ μι' ἀνάμνησι παλιά σου μᾶλ-
(λον.
Πέρασε καιρὸς ποὔρθε καὶ μιὰ
(μέρα,
καὶ σ' ἄφησε ὅπως ἐσὺ ἐμένα,
σουμεν' ἀγνότης (;) ἄνθια μαδη-
(μένα,
κι' ἡ καρδιά σου πληγωμένη ὥς
(πέρα.

Πεντάλεπτον, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας «Στὶς Ἄπιστες Ἐρωμένες», ὄχι καλό. Καὶ ὡς σατυρικὸν ἂν θεωρηθῇ, πάλιν δὲν λέει τίποτε, Νά, πρὸς ἀποδειξιν, μερικά του τετράστιχα :

Δεκάρα. Πῶς ; Μὲ ξέχασες ;
Φράγκο. Δὲν μὲ θυμᾶσαι ;
Δίφραγκο. Μὲ παράτησες ;
Δεκάρικο. Δὲν μὲ θυμᾶσαι ;
Ὅλα μὲ ἀπατήσατε.
Μὲ κάνατε ἄνευ ὑμῶν.
Ὅλα μ' ἐγκαταλείψατε.
Μὲ κάνατε ἐκ πείνης στραβόν.
Μὲ τὶς ἐρωμένες τὶς ἄπιστες,
ἐσεῖς τὸ ἴδιο εἶστε.
Πάντα ὑπόσχεσθε πολλά.
Μὰ μένανε μὲ γδῦστε.

Λούην Λουϊζόπουλον, Πειραιᾶ. Καὶ ἄλλοτε, πρὸ μηνῶν, σᾶς ἐγράψαμε νὰ πάψετε νὰ γράφετε στίχους. Σεῖς ὅμως δὲν μᾶς ἀκούσατε κι' ἐξακολουθεῖτε τὴ δουλειά σας. Γιὰ τελευταία φορὰ σᾶς συμβουλεύουμε, σὰν καλοὶ φίλοι. Μὴ γράφετε ποιήματα, γιατί... γιατί προκαλοῦν τὸν γέλωτα. Καὶ πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων, ἰδοὺ τὸ ποίημα ποὺ μᾶς ἐστείλατε !

ΟΙ ΠΩΘΟΙ ΜΟΥ

Ἤθελα νἄμουνα σουτιὲν δεικό σου
νὰ σφήγγω τὸν ὀραῖο σου λεμό σου
νὰ μὲ βρέχει ὁ ἱδρός σου, ὦ ἱδρός σου
ὁ δικός σου καὶ μόνο ὁ δεικός σου.
Ἤθελα νὰ εἴμουνα δεικιά σου καμεζόλα,
τοῦ κορμιοῦ σου ποῦ εἶνε σὰν φραδτζόλα
νὰ πέρνω ἄχ τὴ ζέστα καὶ τὸν πυρετὸ
ἢ τᾶχα τὸ νομίζης περιτό ;
Κι' ἀκόμα πόσο θἄχε γοῦστος
νὰ εἶμε δεικός σου μποῦστος
ἂν καὶ σήμερα δὲν σηνυθίζετε
καὶ πολὴ ὁ ἔρως μου συνχήζετε.
Ἤθελα ὅμως νἄμουν... καὶ πὼς
(ντρέπομε
μὰ χωρὶς ντροπὴ θὰ στὸ πὼ νέτα
(σκέτα
ἄκουστο καὶ ἥστερα βλέπομε
νἄμουν ἤθελα καὶ λίγη καλσοδέτα.
Νὰ ἐπικολήσω πάνω σου σἂν στᾶμπα
στὴν ἀφρόεσα παχολήν σου γάμπα.
Καὶ μόλις λοιπὸν θὰ τὴν ἐστάμπαρα
θἄλεγα—ἄχ, ἄχ τί γάμπαρα
νὰ τρόει ἡ μήτηρ καὶ τὸ πεδὶ νὰ
(μὴ δώνει
τῆς χῆρας τὸ προσκέφαλο μερίζει
(ἀπὸ κειδόνι
ἐκεῖ θὰ πάγω νὰ κημηθῶ γιὰ νὰ μὲ
(τρῶν οἱ πόνοι
Κομάτια κι' ἂς μὲ κάνουνε, φέτες
(σὰν τὸ πεπόνι
δὲν σ' ἀπαρνοῦμε ἄπηστη γιατ' ἤ-
(μασται γιτόνοι.
....
Ἂν δημοσιέψουν τὸ πήημα αὐτὸ οἱ
(Μπουκέτοι
καὶ τὸ διαβάσης θημήσου βρὲ Καίτη
πῶς ἕνας νέος σ' ἀγαπὰ
καὶ ἐπιμένι νὰ σιοπᾶ
κι' οὔτε τὸ ἦπε στὸν παπὰ
διατί ἔχη πολὴ μιστηκότη
κι' ἂς τοῦπρηξες τὸ σικότι !

Καὶ τώρα σᾶς ρωτᾶμε καὶ σᾶς καὶ τοὺς ἄλλους ἀναγνώστας μας : Εἶνε ποίημα αὐτό ; Ἀκοῦστε λοιπὸν τὴν συμβουλή μας καὶ μὴ γράφετε πλέον στίχους. — Βάσω Βασιλάτου, Βιγκλὶ (Κεφαλληνίας). Ἀγοράζουμε περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες πρὸ 50—60 ἐτῶν ἐκδοθέντα. Κατοπινὰ ὄχι. Μὴ στείλετε συνεπῶς τὶς «Οἰκογένειες» ποὺ ἔχετε. Δὲν ἀναλαμβάνουμε καμμιὰ εὐθύνη. — Καίτην Βεργοπούλου, Πειραιᾶ. Ἂν καὶ τὰ δικά σας τοῦ φύλλα περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων εἶνε νεώτερα, νὰ μὴ μᾶς τὰ στείλετε, σᾶς παρακαλοῦμεν. — Δ. Σ. Δ., Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας «Κάμιλλος καὶ Λουσίλ» ὄχι καλό. Κοινὸ πολύ. — Αὐγερινὸν Ἀστέρην, Μάγειρα (Πατρῶν). Καὶ τὸ δικό σας ποίημα ὄχι ἐπιτυχές. Λανθασμένο στιχουργικῶς καὶ κοινὸ στὴν ἔμπνευσι. — Θ. Γιαννακούλην, Νέαν Ὑόρκην. Τὰ ποιήματά σας δείχνουν πῶς ἔχετε ταλέντο, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ ἐξελιχθῇ. Ἐνεκρίθη τὸ «Βουκολικὸ» καὶ θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς. — Κώσταν Ρωμαῖον. Τὰ ποιήματά σας ὄχι ἐπιτυχῆ. — Τ. Β. Μητσέαν. Τὰ δυὸ ποιήματα ποὺ μᾶς στείλατε, δείχνουν πῶς ἂν τὰ εἴχατε προσέξει περισσότερο, θὰ ἦσαν καλά. Μὰ βιαστήκατε, φαίνεται, νὰ τὰ στείλετε πρὸς δημοσίευσιν. Γράφετε πιὸ προσεκτικὰ ἄλλοτε. Γιὰ τὰ ὑπόλοιπα ποιήματά σας, θὰ σᾶς γράψουμε εἰς προσεχὲς φύλλον τὰς κρίσεις μας. — Χρ. Παπαζαχ..., Θεσσαλονίκην. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας :

«Ἀπὸ διετίας εἶμαι φίλος καὶ ὀπαδὸς τοῦ περιοδικοῦ σας. Φοιτητὴς ὢν Φιλολογίας, ἐπεθύμησα νὰ γράψω κι' ἐγὼ κάτι διὰ τὸ περιοδικόν σας, διότι σὲ ἄλλα περιοδικὰ ἔγραψα πρὸ τριετίας. Ἴσως ἡ παροῦσα ἱστορία εἶνε λίαν ἐκτεταμένη. Ἀλλὰ λόγῳ τοῦ ἀληθοῦς ἱστορικοῦ της, δὲν ἐπιτρέπεττο νὰ περικοπῇ, καθ' ὅσον οἱ ἀναγνῶσται σας οἱ γνωρίζοντες τὸ ἀλληγορικὸν ἱστορικόν, θὰ μὲ ἀπεκάλουν ψεύστην. Ἀπαντήσατέ με μέσῳ στήλης σας ὅτι ἐγκρίνετε».

Δυστυχῶς ὅμως τὸ διήγημά σας εἶνε γραμμένο σὲ γλῶσσα ἀκατάλληλη. Γιατί χρησιμοποιεῖτε καθαρεύουσαν, προκειμένου νὰ γράψετε ἕνα διήγημα ; Κι' ἀκόμη γιατί αὐτὰ τὰ ξενικὰ ὀνόματα ; Ἀλλὰ καὶ γενικῶς τὸ διήγημά σας ὄχι καλό, ὄχι ἐπιτυχές. Δημοσιεύομεν ἐδῶ τὴν ἀρχή του :

ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΜΙΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

«Τί ὥμορφος νέος ! Τί εὐγενικὰ χαρακτηριστικά ! εἶπε ὁ κ. Ἄντερσον, μεσήλιξ ἔμπορος, δεικνύων τὴν ἐν ἐφημερίδι ἀπεικονιζομένην μορφὴν εἰκοσιδιετοῦς νέου, αὐτοκτονήσαντος ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἔξωθεν τῆς οἰκίας τοῦ ὑπολοχαγοῦ Ἀνρὶ Δ..., εἰς τοὺς κεκλημένους του κ. κ. Τζάκ, Μίλτων, δα Ἰουλίαν, Μαίρην καὶ Ἰωάνναν.

Τί μυστηριώδης ὅμως αὐτοκτονία ! συνεπλήρωσεν ἡ κ. Ἄντερσον, τίποτε τὸ θετικὸν δὲν ἐξηκριβώθη μέχρι τῆς στιγμῆς ;

Κι' ὅμως, δι' ἐμένα τίποτε δὲν εἶναι ἄγνωστον, εἶπε ὁ νεαρὸς Τζάκ, ἀλλὰ σεβόμενος τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ φίλου μου, δὲν ἀπεκάλυψα τίποτε μέχρι τῆς στιγμῆς στὴν ἀστυνομία καὶ στὸν Τῦπο.

Πῶς ! εἶπαν ὅλοι μ' ἔκπληξι μὴ συγκρατουμένην γιὰ ξέρεις τὰ αἴτια ; Ἐμπιστεύσου μας Τζὰκ τὸ μυστικὸ ποὺ πῆρε μαζύ του ὁ φίλος σου κι' ἔχεις τὸν λόγον τῆς τιμῆς μας περὶ τῆς ἐχεμυθείας ὅλων μας.

Στὴν εὐγενῆ παράκλησι τοῦ κ. Ἄντερσον, ὁ Τζὰκ κατένευσε κι' ὅλοι κρεμάστηκαν ἀπὸ τὰ χείλη του...

Ὁ Τζὰκ ἀνακάθισε στὴν πολυθρόνα του κι' ἀνάβοντας ἕνα ἀρωματῶδες ποῦρο, ἤρχισε :»

Σ' αὐτὴ τὴ γλῶσσα καὶ σ' αὐτὸ τὸ ὕφος ἔγραφαν ἐδῶ καὶ 40 — 50 χρόνια. Δὲν γράφουν πειὰ σήμερα. Μὴ γράφετε ἐπίσης στὸ ἑξῆς καὶ στὶς δυὸ πλευρὲς τοῦ χάρτου. — Ἀπ. Ζαμπεθάνην, Δομοκόν. Πρέπει νὰ ἐγγραφῆτε συνδρομητὴς γιὰ νὰ σᾶς στέλνεται τὸ φύλλο. Τὸ ποίημά σας ὄχι καλό. Ἰδού, παραδείγματος χάριν, μερικοὶ στίχοι του :

ΑΛΙΖΜΟΝΙΤΟ ΚΑΤΕΙΝΑΚΙ

Σοῦ τόπα Κατεινάκι μου
καὶ σοῦ τὸ ξαναλέω
πῶς ὑποφέρω γιὰ τὲ ἐσὲ
καὶ μέρα νύχτα κλέω.
Τὸ Πάσχα γνορειστήκαμε
τὰ πόγευμα ἐκεῖνο
δὲν θὰ μπορέσω ὕσιχος
ποτὲ λεπτὸ νὰ μήνω.
Ἀπ' τὴν ἡμέρα πόφιγες
ἀπὸ τὸ μεταλλεῖο
μοῦ ἔμεινες ἀνάμνηση
γιὰ ὅλο μου τὸ βίο, κλπ. κλπ.

Α. Ἀβούρην, Ζάκυνθον. Τὸ διήγημά σας μὲ τὸν τίτλο «Χριστὸς Ἀνέστη», καλὸ ὡς προσπάθεια, μὰ ὄχι τέλειο καὶ κατάλληλο πρὸς δημοσίευσιν. Ἀφηγεῖσθε μὲ ἀρκετὴ φυσικότητα. Πρέπει ὅμως νὰ φροντίσετε νὰ κάμετε πιὸ στρωτὸ τὸ ὕφος σας καὶ ν' ἀποφεύγετε τοὺς πλατυασμούς, ὅπου δὲν χρειάζονται. Ἂν τὰ προσέξετε ὅλα αὐτά, θὰ γράψετε πολὺ καλὰ πεζογραφήματα.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)
Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ. (Κατοικία : Χαλάνδρι)
Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»
Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος Δρχ. 200 Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 5
» Ἑξάμηνος » 100 Ἀμερικῆς » 7
καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἐτησία συνδρομὴ δελίνια 30
Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ. Λέκα 7.
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»
Ἐν Ἀμερικῇ διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν ἡ Ἑταιρεία New York News Agency General P. O. Box 497 New York City, ἐκπροσωπουμένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφοπούλου, καὶ ἐν Βελγικῷ Κογκὸ κ. Γεώργιος Ἀντωνιάδης B. P. 445, Elisabethville Congo-Belge, ὅπου δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.